

O b s a ž e n í.

Gednání I.

O potřebnosti božského náboženství. 3

- I. Geli božské zgewenij gať pro wezdegssj lidské obcowání, tak y pro budaucy wěchnau blaženost potřebné? —
- II. Geli w zgeweném náboženstwí třeba wěřit, čeho se rozumem nepochopuge, že gest Bůh geden w podstatě, a trug w osobách, totiž Otec, Syn, a Duch swatý? 7
- III. Co tato slowa Krystowa Mat. 28. w. 19. Oduuce, učte wšsecky národy, křtjce ge we gméno Otce, y Syna, y Ducha swatého w swém učení obnášegj, a proč to Krystus řekl: Kdo neuwěřj, bude zatracen? Mar. 16. w. 16. 9
- IV. Ustalo-li se od Krysta patrnegssj božské zgewenij w zákoně nowém k poznání wůle Božj, než bylo w zákoně starém? 13
- V. Chybili-li Židé, kdýž očekawagjce Mesyáše, Krysta nepřigali, a proč se to stalo? 14
- VI. Gakým způsobem uzdrawowal Krystus skraussené srdcem, zvěstowal gaktým propusttění, a propustil sauženě k swobodě? 16
- VII. Gakým způsobem se může o Krystu říct, že gest knjze pokoge? 17
- VIII. Ustljbilli Bůh Židům takowého Mesyáše, kterýby ge wytrhl z tělesné poddanosti (tehdaž Řimanů), ga-

	Str.
to ge wywedl Moggjś moey božskau z poddanosti Egypťské?	18
IX. Galá za to následowala pokuta, řdyž Žide Krysta za Mesyásse nepřigali?	—
X. Řdyž Žide Krysta za swého Mesyásse nepřigali, a předce gineho čekagi; gak se má ten, kterýby we gmenu swém přissel, nazýwat?	19
XI. Utenjli podle zgewenj s. Jana Kap. 17. řimský papež babylonská šselma, a cýrkew řimská Babylon?	22

Gednání II.

O pravé cýrkwi Krystowé. 25

I. Co znamená slovo cýrkew? od koho, a gak gest založena?	—
II. Zdalíž Krystus kljčú králowstwí nebe- ského Petrowi daných opét od něho mezy ostatnj apóstoly nerozdělil? Řdyž gim wšsem řekl: Cožkoli swázje- te na zemi, budeť swázáno y na nebi, a cožkoli rozwážete ná zemi, budeť roz- wázáno y na nebi? Mat. 18.	27
III. Co se mjnj štrž kljče králowstwí ne- beského?	34
IV. Clechybilli papež, a s njm celá řimská cýrkew, we wjře a w mrawjch? po- něwadž se také o Petrowi éte, že on Krysta zapřel. Mat. 26. w. 70. U Pawel apóstol že ho z pokrytstwí trestal. B Galat 2.	—
V. Aterá znamení ukazugi prawau cýr- kew?	38
VI. Utenjli čisté slovo Boží samo w sobě gisté, a gediné znamení prawé cýr- kew?	41

- II. Členští ewangelická swoboda w katolické cýrkwi wěřicým odňata, řdyž gim se nedá píjma swatého podle gegich wúle číst a wykládat? a nensli to uhaseni ducha, kterého chtěl apostol zachowaneho mít od Tessalonyčých, řka: Ducha neuhassugte, prorocwými nepohrdegte, wšech wěc pák zlussugte, což gest dobrého, toho se držte. 1. ř Tess. 5. w. 19. 21. 209
- III. Členští ewangelická swoboda strz staw neženatý w duchowenstwu zmenssena? 212
- IV. Čak se má těm slowům apostolowým rozumět: Žádáči řdo biskupstwí, dobré práce žádá; musý tedy biskup býť bez auhony gediné manželky muž, kterýby dům swúg dobře zprawował, syny měl poddané sewšši čistotau. Čak podobně jahnowé at sau gedné manželky mužj. 1. ř Tym. 3. 217
- V. Múželi člowěk swobodně, a Bohu míle pro dosažení králowstwí nebeského čistotu života slibit, a geli ten učiněný slib, tak gačo giný možný slib, powinen w své stálosti splnit? 219
- VI. Máli cýrkew katolická tu moc řagiceý skutky, mezy kterými gest půst, wěřicým ukládat, a gim y požíwání masytých pokrmú swým časem zapowjdat? poněwadž Krystus řekl: Neposskwrňuge člowěka, což wcházý w usta, ale což z ust pocházý, toť posskwrňuge člowěka. Mat. 15. w. 11. A apostol 1. ř Kor. 10. w. 25. to naučený dal, řka: Wšefčo, což se w krámě prodává, gejte, nic se newypptáwegte pro swědomj, která slowa w požíwání masytých pokrmú ewangelickáu swobodu oznamugj. 220

- VII. Čaké má cýrkew strz swé náboženstwj woládarstwj w zemském woládarstwj? 42
- VIII. Stenjlí neywyšší pán země w swé zemi pánem nad prawau cýrkwj Krystowau; řdyž w nj swau mocy wládne, a neywešá od něho gest narjzeno, aby se geho ljhosti ř cýrkewnjmu gednánj požádalo? 44

Gednánj III.

D obcowánj swatých. 47

- I. Co se mjnj strz obcowánj swatých? —
- II. Čakau společnost magj wěřjcy z božských ctností: wjry, naděge, a lásky mezy sebau? 48
- III. Čakau společnost magj wěřjcy z přigatých swátostí? 49
- IV. Čakau společnost magj wěřjcy z nábožných skutků? 51
- V. Čakau společnost magj wěřjcy na zemi s swatými w nebi s Krystem kralujícím? 53
- VI. Čeurázjli se w tom Búh, řdyž se geho swatj nebeskáné wzywagj? 54
- VII. Z gakeho pak se obzwláštňjho ohledu gak swatj, tak po nich zachowanj ostatkové w katolické cýrkwi ctj? 57
- VIII. Proč katolická cýrkew obrazy swatých weregne wystawuge, a toho žádá, aby se w uctiwosti měli? Zdaljž to nenj proti prwnjmu přikázánj w desateru, řde se čte: Nebudeš mjť bohů cizých předemnu, neučinjš sobě cypiny, ani kterého podobenstwj, a nebudeš jim se klanět. 2. Moggj, 20. w. 4.?

- IX. Gakau společnost magj wěřjey s du-
ssemi zemřelých lidj, kterj trpj očistco-
wá muka? - - - - - 60

Se dnánj IV.

D Krystowých swátostech nowého zákona wübec.

- I. Co se minj skrz swátosti nowého zákos-
na? - - - - - 67
- II. Negsauli swátosti nowého zákona zna-
menj přigate wjry, skrz kteráby se
pečetil božský slib k potworenj té wj-
ry? - - - - - 72
- III. Proč mluwil Krystus dřjwe o usta-
nowenj swátosti, než ge s poswęcugj-
cý milostj Ducha swatého ustanowil? - - - 74
- IV. Proč Krystus gen pro některé swá-
tosti způsob swého ustanowenj wy-
swětlił, totiž k křtu, gak se má té swá-
tosti udělowat, k swátosti stolu Páně;
eo ona gest w swém způsobu, a gak se
má konat; a k pokánj kdo má w této
swátosti swěrenau moenost, hřjchy od-
pausstět a zadržowat? U proč toho
také neučinil pro ostatnj swátosti? - - - 75
- V. Proč Krystus swátosti ustanowil? - - - 78
- VI. Geli třeba k nawrácenj duchownjho
žiwota sedm swátostj? - - - - - 81
- VII. Proč se také w katolické cýrkwi, mi-
mo swátost poslednjho pomazánj, při
udělowánj swátosti křtu, bířmowánj,
a swęcenj kněžstwa wěřjey člowěk o-
legem, a též poswátným křjžmem
maže? - - - - - 89
- VIII. Kam směřugj ta slowa aposstolo-
wa: Za to máme, že bhwá člowěk
osprawedlněn skrz wjru bez skutku zákos-
na.

na. A Řim. 3. w. 28. 5. Neb kdyby w
 přigate wjre swátosti postwécugjcy
 milosti, a osprawedlněj z swého u-
 činku mocy Krystowy udelowaly, te-
 dyby sama wjra z učeni Lutrowa
 neosprawedlnowala člověka, ale
 swátosti w přigate wjre, od Krysta
 ustanowené.

IX. Přinášejli swátosti, křest, birmowánj
 a svěcenj kněžstwa mimo posvěcenj,
 také duchownj staw člověku, který
 w cirkwi nezrušitelně znameni při-
 nássi, a kteréž sprawedliwym k slawě,
 nepravým pak pro trest před Bohem
 zůstane?

Čednání V.

O Krystových swátostech nowého zákona ob-
 zvláštne.

R o z d í l I.

O swátosti křtu.

- I. Co gest swátost křtu?
- II. Odpaustjli se skrz křest skutečně hřích
 prvotny; poněwadž se ostnu těla člo-
 věku skrz křest neodnimá? Člensli
 ten ostn těla sam w sobě hřích?

R o z d í l II.

O swátosti birmowánj.

- I. Co gest swátost birmowánj?
- II. Proč gest třeba této swátosti dospěle-
 mu, rozumem obdařenému člověku,
 aby gi po křtu přigal?

KAPITOLA III.

O svatosti oltárnj.

- I. Co gest swatost oltárnj? —
 II. Co se minj skrz oltar, a swatost ol-
 tárnj? —
 III. Geli treba člověku, který má rozum,
 by se swatosti požíwal? 103

ČEDNÁJ VI.

O ustanowenj wečeře Páně.

- I. Takéli se má wečeře Páně wšem wě-
 řicým, gať skrz apostoły, tak od ge-
 gich náměstků pod obogim tjmto způ-
 sobem udělowat? —
 II. Členji ta wečeře Páně samogedina
 památka geho smrti, bez podstatné
 přítomnosti geho těla a krwe w po-
 swátne společnosti toho chleba a wjna? —
 III. Člewypsalli apostoł Pavel wečeře
 Páně pod obogim způsobem 1. Kor.
 11. a nepožiwalili Koryntští pod ob-
 ogim způsobem těla a krwe Krysto-
 wy? 109
 IV. Wykonáwali se w katolické cyrkwi
 wečeře Páně také tak, gať gi Krystus
 činil, a apostołum nařidil činit, a
 gestli prawá obět těla a krwe Kry-
 stowy pod způsobem chleba a wjna,
 která předstawuge památku geho kr-
 wané oběti? 119

Učení katolické.

Předně o těle Páně pod způsobem chleba. 119

Důkaz I.

Důkaz II.

120

O trvající Páně pod způsobem vína. —

Sednání VII.

o podstatné přirodnosti těla a krve Kristovy
w svátosti pod způsobem chleba.

I. Představili Kristus Židům w Kasar-
naum Jan 6. podstatné pozjvání ge-
nedio živobného těla a krve pod způ-
sobem chleba a učili, leby věčný
život a wzkříšení přinášelo? 124

Sednání VIII.

O proměňování podstatného chleba a vína w
svátosti oltární w podstatné tělo a krev
Kristovu. 136

I. Nestworzugeli se toho strz pozůstawa-
gicý způsob chleba a vína, že se také
w svátosti oltární chleba a víno nalé-
zá, a že podstatné w této svátosti
Kristus s svým tělem a krví nepře-
bývá? —

II. Nestpogugeli se podstata chleba a wí-
na tak poswátně s tělem a krví Kry-
stowau w svátosti oltární jako
se spogilo w Kristu božstwj a cło-
wčenstwj? Ede Bůh a člověk spo-
lu zůstává w gedné podstatě; po-

něwadž, bráto než Krystus tato schvá-
lená slova řekl: wzal chleb, řka:
Wejměte a jezte: totoť jest tělo mé;
též kalich řka: wejměte, pšte z toho
wšickni: tatoť jest kápiť krew má. A
w písmě se nalézá, že se to tělo Kry-
stowo nepřestalo nazýwati chlebem.

I. 1. Kor. 11. w. 26. A apóstol tako-
wau též otázka Koryntským učinil,
řka: kalich požehnání, kteremuž do-
brořeč me, zdalíž není společnost krew
Krystowý: a chleb, kterýmž lameme,
zdalíž není účastnost těla Páně. 1.
1. Kor. 10. w. 16.

148

Gednání IX.

O wzněšenosti nowého zákona, též přeneseného
geho kněžstwj, a oltáři. 153

I. W gakém pořádku dokazowal apóstol
w své epistole k Židům psané wzne-
šenosti nowého zákona, též přenes-
ného kněžstwj a oltáře.

II. Co mnil a chtěl apóstol w těch slo-
wích: Wygděmež tedy kněmu wen ze
stanu, geho pohanění nesauce. K Žid.
13. w. 13.

165

Gednání X.

O mssi.

166

I. Co se mnilo strz to slowo mše za sta-
rodáwna gak w zemském, tak cýr-
kewním řízení, a co se teď w cýrkwi
mijní?

II. Geli třeba wěřicým w mateřském ga-
zypku oltární mssi wykonáwat pro sly-
šení slow Krystowých při poslednj

206-

večeři nad chlebem a vínem vyčítá-
ných? neb pro wíru poswátneho po-
žiwání? 169

- III. Cemu učil Krystus Samarytánstwu Je-
nu, když jí řekl: Běže mět mi, je gde
hodina, když se nebudete ani na této
hoře, ani w Jeruzalémě. Klamá Dey?
Jan 4. w. 21. a pak: pravj ctíte, se
budau klamět Dey w duchu a w prawdě
w. 23. neustanowili tu Krystus sa-
mé duchownj oběti, a nezawrhili ze-
wátňj poklony? 173

D ctnosti a swátosti pokání. 178

- I. Nepropugčiti Bůh prvnim rodičum
po zpáchaném hřichu hned milosti
pokání činit?
- II. Odkud pak mělo to pokání, kteréž se
před přistupím Krystowým w swětě na-
ležalo, swag učiněť k osprawdne-
ní? ať se narizowalo wykonawat
a w čem se od swátosti pokání nowé
ho zákona dělj? 179
- III. Můželi člowěk božské sprawdlnosti
swými kagcými skutky w pokání do-
sti učinit? 188
- IV. Neodpauštili kázani učitelowo člo-
wěku hřichu, když mu se tato slowa
Krystowa zvěstugi: Kterým odpustite
hřichy, odpauštegje gim se; a hřisně
wěři, že má swé osprawdlněnj w
Krystu, že mu se tato slowa káže-
lowa k utwzrenj geho wíry na odpu-
stěnj geho hřichu zvěstowala?
- V. Nezvěstowalli Krystus pro Magda-
lenu odpustěnj hřichu, když Simeo-
nowi řekl: Odpauštegje se gj hřichowé
mnozy, neb milowala mnoho? Luk.
7. w. 47. 191

- VI. Čtať se wztahuje osprawedlnění hřis-
sníka? 192
- VII. Čak se minj tato slowa apostolowa:
Nemožno gesti těm, kteří sau gednau os-
swjenci, a okusili daru nebeského, a
autasnjcy sau učiněni Ducho swateho,
a okusili také dobrého slowa Božjho, a
mocy vědu budaučeho, a padli, zas se
obnovit tu polánj, genj znova hřijugj
samým sobě Syna Božjho. Ř. Žid. 6.
w 4. Čtať tato slowa: Nám dobro-
wolně hřessjčjm po přigetj známosti
pravdy, gjž nezůstává za hřjch obět.
Řap. 10. w 26. 194

Gednání XI.

D odpustčch.

195

- I. Čeho udělugj odpustkové Krystowi? —
- II. Wztahugjli se ta slowa Krystowa:
Cožkoli swázete na zemi, bude swázáno
y na nebi, a cožkoli rozwázete na zemi,
bude rozwázáno y na nebi, tak na bu-
daučy vědaoť, že Bůh na onom swě-
tě podobným způsobem časné pokuty
odpaussj, a ukládá, gako se na zemi
hřissnjku buď odpustily neb uložily,
a skutečně hřissnjku ti odpustkové pla-
tj, k odpustčenj trestu božského. 196
- III. Co posslo z udělenj papežských od-
pustků léta od narozenj Krystowa
1517. 202

Gednání XII.

D ewangelické swobodě.

207

- I. Co se minj w zákoně skrz ewangelickáu
swobodu? —

II.